

Če je sodnik na podlagi §. 1152. obč. drž. zak. iztoženi zaslužek znižal, se vsled tega tožnik za deloma prepadlo stranko smatrati ne sme.

J. J. tožil je pred sodnijo v S. L. V.—ja, da naj mu plača zaslužeka 54 gld., trdeč, da je toženemu več del, za katere je bil najet, opravil, ne da bi se bilo plačilo dogovorilo. Tožnik cenil je svoj zaslužek na 54 gld. ter tudi zahteval, da naj ga sodnik določi po §. 1152. obč. drž. zak.

Okrajna sodnija v S. zaslišala je skušence, ter potem z razsodbo od 13. julija 1881, št. 6629, izrekla, da mora toženi plačati tožniku zaslužka 25 gld., in da ima vsaka stranka svoje stroške sama trpeti, kar se je opravičevalo s §. 25. zakona od 16. maja 1874, št. 69. drž. zak. Tožnik je apeliral proti izreku o stroških. Nadsodnija v Pragi je z odločbo od 21. septembra 1881, št. 14282, stroške obeh inštanc toženemu v plačilo naložila in sicer za tega delj, „ker toženi ni samo visokosti zaslužka, nego tudi svojo zavezo do plačanja tega zaslužka pobijal, ker je po tem takem tožnik in merito popolnoma premagal, in ker se na podlagi izreka skušencev po §. 1152. drž. zak. sodnikovo znižanje iztoženega zneska za parcijelno odbitje tožnikove zahteve smatrati ne sme.“

Po reviziji toženega potrdil je najvišji sodni dvor z določbo od 19. januarja 1882, št. 337, odločbo nadsodnijsko.

Razlogi:

Toženi je posebno ugovarjal, da je kot pooblaščenec tretje osebe tožnika najel k v tožbi omenjenim delom, da se torej ni tožila prava osoba. Ta glavni ugovor se je odbil, tako da je toženi propadel v glavni stvari. To in pa okoliščina, da se znižanje iztoženega zneska, katero je sodnik izgovoril po §. 1152. obč. drž. zak. za parcijelno odbitje tožbe smatrati ne sme, opravičuje nadsodnijsko odločbo.

J. U. dr. M. Pacák.
